

personlige Tillæg, som efter disse Bestemmelser for højst 1 Aar ad Gangen kan tilstaas en Aldersrentenyder, der paa Grund af Sygdom el. lign. er i Trang, kan helt eller delvis ydes i Form af Brændselshjælp, saa at den ved tidligere Lejligheder saa ofte debatterede særlige Brændselsydelse fremtidig skal falde ind under det personlige Tillæg. Dernæst forhøjes Maksimumsbeløbet for en Kommunes aarlige Udgifter til personlige Tillæg, nemlig for Købstadkommuner fra $\frac{1}{20}$ af det Beløb, der er ydet i Aldersrente til samtlige Aldersrentenydere udenfor Alderdomshjem i vedkommende Kommune i det foregaaende Regnskabsaar, til $\frac{1}{16}$ i Tilfælde, hvor de nævnte Trangsaarsager, navnlig Sygdom og Alderdomssvækkelse, i særlig Grad har været til Stede, og for Landkommuner i samme Tilfælde fra $\frac{1}{8}$ af det samlede Beløb til $\frac{1}{7}$. For Landkommuner tilføjes det derhos, at dersom Kommunens Udgifter til Hospitalsbehandling, Medicin, Bandager, kunstige Lemmer og lignende Ydelser til Aldersrentenydere overstiger $\frac{1}{20}$ af Udgifterne ifølge § 5, jfr. § 7, medregnes den overskydende Udgift ikke i det nævnte Maksimumsbeløb af $\frac{1}{8}$, eventuelt $\frac{1}{7}$.

De ved Loven gennemførte Ændringer i Aldersrenteloven var Resultatet af de Forhandlinger, der i Rigsdagen førtes om et af Socialministeren i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Ydelse af Brændselshjælp og andet Tillæg til Aldersrente- og Invaliderrentenydere samt visse kronisk syge. Det var tænkt som midlertidigt, idet det skulde falde bort, naar Folkeforsikringslovforslaget gennemførtes, og fremsattes, fordi Regeringen ansaa det for nødvendigt at bøde paa mange Aldersrente- og Invaliderrentenyderes samt kronisk syges daarlige Kaar.

Lovforslaget gik for det første ud paa, at en Kommunalbestyrelse, hvor Forholdene i det enkelte Tilfælde taler derfor, skulde kunne forhøje de saakaldte fradragsfrie Beløb i Aldersrentelovens § 7 med indtil 100 Kr. Dernæst foresloges det at forhøje det Beløb, som Kommunerne har til Raadighed til personlige Tillæg til Aldersrentenydere, fra $\frac{1}{20}$ til $\frac{1}{12}$ af, hvad der er ydet i fast Aldersrente i vedkommende Kommune, samt at tillægge Kommunerne Ret til ogsaa at yde Personer, der oppebærer Invaliderrente eller fuld Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, et personligt Tillæg, paa samme Vilkaar som for Aldersrentenydere. Endelig bemyndigedes Kommunalbestyrelserne til at yde Aldersrentenydere, ogsaa saadanne, som kun oppebærer $\frac{2}{3}$ af Renten